- אחד ^{1} כדרכה ואחד שלא

One in a natural manner and one in an unnatural manner

Overview

When one is מאנס/מפתה a מאנס/מפתה שלא כדרכה he is חייב afterwards he is also בתולה מאנס הייב afterwards he is also דריב the הייב afterwards he is also מאנס/מפתה שקל קנס מדרכה מאנס. When אייב cited this case he states, one כדרכה and the other שלא הייב and the other שלא (שלא כדרכה), in which case the second one (שלא כדרכה) would not be קנס a חייב by the first person. תוספות תוספות נבעלה כדרכה by the first person. תוספות מוספות הייב שלא סייב אונים שקל מוספות מוספות הייב שלא מדרכה מוספות מוספות הייב שלא מדרכה שלא

- 3שלא כדרכה הוי ליה למינקט ברישא² אלא כן דרך הש"ט שאינו חושש³ should have mentioned שלא כדרכה first, but rather this is the manner of the מרא that he is not concerned about us misunderstanding the proper order -

כדנקט לעיל (דף לה,א) בתנא דבי חזקיה⁴ בין מתכוין כדנקט לעיל (דף לה,א) בתנא דבי חזקיה בין מתכוין כדנקט לעיל (דף לה,א) בתנא דבי חזקיה As the גמרא mentioned previously when it cited the תנא דבי חזקיה, which stated that regarding wounding an animal the תורה did not distinguish 'whether it was intentional or whether it was unintentional' -

- דהוי ליה למינקט שאין מתכוין ברישא כדקתני בין שוגג למזיד⁶ When he should have mentioned אין מתכוין first, as he stated initially 'whether it was accidental or premeditated' -

אלא כן דרך הש"ס במקום שצריך לשנות הן ^{7} ולאו: Rather the reason he said מתכוין first is because this is the manner of the גמרא in

1 '

 $^{^{1}}$ This תוספות is referencing the מ,ב on מ,ב.

² מועל was wondering why they both pay the same קנס (when one was שלימה and the second one was פגומה a בועל). However the first one had to be שלא כדרכה in order for the second one to be הייב קנס. See 'Overview'. ד"ו should have said אחד (the first one) שלא כדרכה, שלא כדרכה (the second one) כדרכה.

 $^{^3}$ The גמרא knows that we will understand ourselves the proper sequence of events. (ראשון did not say אלא כדרכה, merely ', merely אד וכו' ואחד וכו', merely ', שלא כדרכה.)

⁴ The תד"ה reads אלא מכה בהמה מה מכה בהמה לא חילקת בו <u>בין בשוגג בין במזיד</u> בין מתכוין לשאין מתכוין וכו' לפוטרו ממון אלא וויבן ממון וכו'.

⁵ There is more reason to hold one liable by מתכוין, rather than by אינו מתכוין.

⁶ There is less reason to hold one liable מזיד than by מזיד. Initially the תד"ח mentioned the novelty (שוגג) first, and then the more obvious case (מזיד) later; he should have done the same by mentioning אין מחכוין (the novelty) first, and then מתכוין.

instances where he has to teach a positive and a negative that he mentions the positive first.

Summary

The גמרא may mention things not in the proper order, in order to cite the positive before the negative.

Thinking it over

Seemingly תוספות proof from מתכוין וכו' by the מד"ח is insufficient, There (by תד"ח) it really does not matter that much which one is stated first, the main idea there is that the law applies in all cases equally, however here by ד"ז there is a major difference whether the כדרכה was first (in which case there is no קנס for the second person), or the שלא כדרכה was first (when there is a קנס for the second person); so why say it in the wrong order?! How can תוספות compare the two cases?!